

MLPD “yeni perspektif” adına reformist ve erkek şovenisti görüşleri piyasaya sürüyor!

MLPD bir yandan feministlerin kadın hakları için mücadelelerine burun kıvırmakta, ama diğer yandan kendi somut kadın politikasında en alt düzeyde bir reformizmden öte gidememektedir. Teoride ‘kadınların kurtuluşu sosyalizmde’ savunusu yapılsa da, pratik ile ilgili siyaset tamamen sağ ve reformisttir. MLPD küçükburjuva feminist hareketin kadın ile erkeğin kapitalizme karşı mücadelesini bölücü rolüne yüklenirken tamamen yanlış ve varolan durumu ‘sosyalizme kadar’ erteleyen bir pozisyonun savunuculuğunu yapmaktadır. Bu da bir dizi oportünist örgütten tanıdığımız tipik bir savunudur.

16-17 Aralık tarihlerinde Almanya'nın Duisburg kentinde “Kadın Siyasi Danışma Konseyi” (Frauenpolitische Ratschlag) adı altında bir toplantı düzenlendi. Birçok ülkeden yaklaşık 1800 kişinin katıldığı bu toplantının yaklaşık olarak üçte ikisini kadınlar ve üçte birini de erkekler oluşturuyordu. Bolşevik Partizan ve “Herşeye Rağmen” (“Trotz Alledem”) dergisinden kadın arkadaşlar bu toplantıya katılarak kadınların kurtuluşu sorununda marksist-leninist görüşlerin propagandasını yaptılar. Yürütülen faaliyetin raporları değerlendirilerek bunlar hakkında ilerki dönemde çeşitli yollardan bilgi verilecektir.

Bu toplantıda gördüğümüz önemli bir nokta, Marxistische-Leninistische Partei Deutschland (MLPD – Almanya Marksist-Leninist Partisi) Başkanı Stefan Engel'in yönettiği ve yaklaşık olarak 300 kişinin katıldığı atölye toplantısında tartışmalara aktif olarak katılarak marksist-leninist görüşlerin savunusunun yapılmış olmasıdır. Bu savunu özelde “Herşeye Rağmen” dergisinden yoldaşların yapmış olduğu siyasi hazırlık temelinde gerçekleşmiştir.

Söz konusu atölyede Stefan Engel ve Monika Gaertner-Engel'in yayınladıkları “Kadınların Kurtuluşunda Yeni Perspektifler” adlı kitap ve bu kitapta savunulan temel tezler tartışılmıştır.

Kadınların kurtuluşu sorununa yeni perspektifler sunma iddiasıyla ortaya çıkan kitabın gerçekte yeni hiçbir şey

sunmadığı ve dahası bir dizi noktada anti-marksist-leninist ve reformist görüşleri bir kere daha piyasaya sürdüğünü tespit ediyoruz. Ve şunu da eklememiz gerekiyor ki, MLPD'nin kadınların kurtuluşu sorununa ilişkin programatik bir “yapıtı” olarak sunulan bu kitapta ileri sürülen oportünist-revizyonist görüşler birçok noktada Kuzey Kürdistan - Türkiye’de Marksizm-Leninizm adına konuşan bir dizi oportünist örgüt tarafından da savunulan görüşlere benzemektedir.

Kitapta savunulan tüm yanlış tez ve görüşlere gerektiğinde ilerde tekrar tavır takınmak kaydıyla burada bazı noktalara değinmek istiyoruz.

1. Kadınların çifte sömürsü ve baskı altında olması nasıl anlaşılmalıdır?

Bununla ilgili olarak MLPD kadınların çifte ezilmişliği ve sömürsünün kapitalist sistemde;

a) “kadın işgücünün erkek işgücüne göre daha düşük ücretlendirilmesinde ifadesini” bulduğunu (adı geçen kitap s. 42) ve,

b) aile ve ev idaresinin sorumluluğunun kadınların sırtına yıkılmasında görüyor.

Fakat, MLPD kapitalist toplumun aynı zamanda erkek egemen toplum olduğunu ve kadınların üzerindeki cins baskısının bir bölümünü de cinsel baskıların oluşturduğunu gözardı ediyor, hatta doğrudan reddediyor. Kapitalist toplumda kadınlar seks objesi olarak görülmekte; film, reklam, bir bütün olarak medya vb. üzerinden bu

yönde bir ideolojik saldırı yürütülmektedir. Bu toplumda kadınların “alınır-satılır” olmaları “normal” kabul edilmekte, kadınlar sokakta ve iş yerinde cinsel sarkıntılık ve saldırılara maruz kalmaktadırlar, vs. vs. Bunların ardında duran erkek egemenliğidir. Fakat MLPD tam da bunu reddetmektedir.

“İktidar ‘erkekler’ tarafından uygulanmamaktadır, küçük bir tekelci kapitalist tabaka toplum üzerinde çok yönlü diktatoryasını işletmektedir.” (s. 161)

Ve devamın;

“Küçük burjuva-feministlerce savunulan ‘erkek egemenliğinin iktidarı’ iddiası hem bürokrat-kapitalist DAC’-de (Doğu Almanya Cumhuriyeti –ÇN) hem de tekelci devlet kapitalisti FAC’-de (Federal Almanya Cumhuriyeti –ÇN) sınıf gerçekliğinin perdelenmesine hizmet etmektedir.” (s.164)

denilmektedir.

İşte, cinsler arası iktidar ilişkisini temel alan küçük-burjuva feminist harekete karşı sınıf mücadelesi savunma adına bir kere daha var olan gerçekliğin, varolan egemenlik ilişkisinin bir yönü tamamen dışlanmaktadır. Bu yaklaşımın kadınların kurtuluşu sorununda sunabileceği hiçbir yenilik yoktur. Eski oportünist görüşler devam ettirilmektedir.

2. Kadınların Kurtuluşu kapitalizmde mümkün müdür? Kurtuluş sosyalizmdeyse o zaman izlenen siyaset nasıl olmalıdır?

Engel ve Gaertner-Engel ortak kitaplarında “kadınların kurtuluşunun ‘derhal-şimdi’ gerçekleşmesini beklemek bir hayaldir, varolan toplumsal koşullar devrimci bir dönüşümle açılmadıkça gerçekleşemez” (s. 151) diyorlar. Bura-ya kadar bir sorun yok...

Bizim görüşümüzce de, kadınların kurtuluşu için kapitalist sistemin devrilmesi, özel mülkiyet sisteminin bütünüyle bertaraf edilmesi, ev işleri ve çocuk bakımının toplumsallaştırılması ve kadınların hayatın bütün alanlarında toplumun eşit ve özgür bireyleri olarak yerlerini

alması gereklidir. Bu ancak sosyalizmde mümkündür.

Fakat sosyalizme giden yolda ilerleyebilmek için hayatın her alanında ‘derhal-şimdi’ kadınlar üzerindeki baskılara –evet erkek egemen, erkek şovenisti baskılara– karşı mücadele edilmek zorundadır. Ve bu “Kadınların kurtuluşu devrimlerdir! Gerisi hayaldir!” bakış açısıyla yürütülmek zorundadır.

MLPD tam da bunu yapmamaktadır. Bir yandan feministlerin kadın hakları için mücadelelerine burun kıvrırmakta, diğer yandan ama kendi somut kadın politikasında en alt düzeyde bir reformizmden öte gidememektedir. Örneğin, sonuç itibarıyla daha iyi bir sözleşmenin kabul edilmesini hedefleyen Berlin’deki eğitimcilerin grevi, kitapta mücadeleciler bir kadın hareketinin büyümesi olarak değerlendirilmektedir. Teoride ‘kadınların kurtuluşu sosyalizmde’ savunusu yapılsa da, pratik ile ilgili siyaset tamamen sağ ve reformisttir.

3. Ev işleri ve çocuk bakımının kadın ve erkek tarafından paylaşılması savunulamaz mı?

Kitapta küçük-burjuva feminist hareketin kadın ile erkeğin kapitalizme karşı mücadelesini bölücü rolüne yüklenilirken tamamen yanlış ve varolan durumu ‘sosyalizme kadar’ erteleyen bir pozisyonun savunuculuğu yapılmaktadır. Bu da bir dizi oportünist örgütten tanıdığımız tipik bir savunudur.

Ev işleri ve çocuk bakımının toplumsallaştırılması talebinin savunusu ve bunun sosyalizmde gerçekleştirileceğinin savunusu konusunda fikir birliği vardır. Fakat o zamana kadar ne olacaktır? Ev işleri ve

çocuk bakımının toplumsal çözümü gerçekleştirmediği sürece kadın ve erkeğin bu sorumluluğu paylaşması talebini ileri sürmek yanlış mıdır?

MLPD kadınlardan yükselen ve erkekleri ev işleri ve çocuk bakımının sorumluluğu paylaşmaya çağıran taleplerini yanlış, ‘bölücü’ ve feminist olarak değerlendirmektedir. Hatta bunu, kadınlar yetmez gibi bir de erkeklerin çifte bas-

kı ve sömürüye tabi tutulmasını talep etmek olarak değerlendirmektedirler:

“Her kadın ve erkek yurttaş için 25 saat kazanç çalışması ve 25 saat bakım çalışması gibi gelecek konseptleri... Tüm toplumsal gerekli çalışmanın gerçekten cinsler arasında bölünmesi ve çalışmanın ücretlendirilen ve ücretlendirilmeyen olarak bölünmüşlüğü kaldırılmasıyla kadın emeğine gerçekten de değer kazandırılmaktadır... İyi ama, sunulan tek perspektif neden gelecekte erkeklerin de çifte baskı ve sömürüye maruz kalması olsun?” (Kadın Danışma Konseyi’nin açılış konuşmasından s. 54)

Burjuva kadın hareketinin yeniden üretimin kadın ile erkek arasındaki paylaşımından ibaret olan talebi şüphesiz kapitalist düzen çerçevesini aşmayan bir taleptir ve eleştirilmek zorundadır. Buna karşı savunulması gereken ilkesel talep ev işleri ve çocuk bakımının toplumsallaştırılması talebidir. Fakat bu gerçekleşmediği sürece kadın ile erkeğin işleri paylaşması gerektiğinin de savunulması gereklidir. MLPD bunu hiç yapmazken, burjuva kadın hareketinin talebini yukarıdaki (arsız) tarzda geri çevirmektedir.

Kadın yoldaşlarımız ev işleri ve çocuk bakımında birlikte yaşadıkları erkeklerden paylaşımcılık ve sorumluluk talep etmektedir. Ve bu talep doğru bir taleptir. Bu talep erkeğin de çifte sömürüye maruz kalması vb. istemi değil, bu kahrolası kapitalist sistemi yıkıp yerine sosyalist toplumu kurmak için sınıf mücadelesinde birlikte hareket edebilmenin şartlarının yaratılmasına hizmet etmektedir. Çocuk bakımı ve ev işlerini de paylaşacağız ve kadın-erkek ortak mücadelemizle bu işlerin toplumsal çözümünü mümkün kılacağız.

Sözümona burjuva-feminist taleplere karşı mücadele adına MLPD’nin taktığı tavır, çocuk bakımı ve ev işlerinin “kadın işi” olarak kabullenilmişliğinin ilelebet devamından başka bir şeye hizmet etmemektedir.

* * *

Yoldaşlarımız kitapta savunulan bu ve bazı diğer tezler temelinde tavır taktığımız ve MLPD’nin reformist-erkek şovenisti pozisyonlarını teşhirinde iyi bir tavır sergilemişlerdir. Onların bu yöndeki savunuları salonda onay ve olumlu bir tepki almıştır.

Aralık sonu 2000 ▲

25 KASIM: KADINLARA VE KIZ ÇOCUKLARINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI MÜCADELE EDELİM!

25 Kasım kadınlara yönelik şiddete karşı uluslararası mücadele günüdür. Bundan 40 yıl önce, Dominik Cumhuriyeti'nde Trujillo diktatörlüğüne karşı aktif mücadele yürüten, Patria, Minerva ve Maria Teresia Mirabel kardeşler devletin tertiplemediği bir araba kazasında ölürler. Üç kız kardeş mücadeleleriyle, gericiliğin "kadınlar siyasete, mücadeleye ve savaşa karışmamalıdır" şeklindeki görüşüyle radikal bir kopuş sağladılar. Onların diktatörlüğe karşı mücadelesi, aynı zamanda sosyal aşağılanmaya ve toplumun değer yargılarına karşı bir mücadeleydi. Onların ölüm günü, 1981 yılında Latin Amerikalı ve Karibikli kadınların bir toplantısında, sembolik olarak Latin Amerika'da kadınlara yönelik şiddete karşı gün ilan edildi. 1987 yılından itibaren de bu gün tüm dünyada kadınlara yönelik şiddete karşı gündür.

Kadınlara ve kız çocuklara yönelik şiddet, günümüz emperyalist dünyasının tüm kültürlerinde iyice yaygındır, kökleşmiştir. Bu şiddet kadını aşağılayan, horlayan ve erkek şovenisti olan tüm sistemlerin sağlam bir bileşenidir. Kadınlara yönelik şiddetin bir çok yüzü vardır. Feodal geleneklerin hakimlikleri ve Almanya gibi sömürücü emperyalist devletlerce ayakta tutulduğu, emperyalizme bağımlı ülkelerde, kadınların tüm temel hakları gaspedilmiştir.

Afrika kıtasında kadınların ve kızların sünnet edilmesi işkencesi sürmektedir. Birleşmiş Milletler verilerine göre tüm dünyada bu işkence metodu sonucu 130 milyon kadın acı çekmektedir. Her yıl da yüzbinlerce ölmektedir.

Hindistan ve Çin'de cenin cinsiyet belirlemesi, onbinlerce dişi ceninin öldürülmesi için kullanılmaktadır. Çok sayıda bebek doğum ertesinde, sadece kız oldukları için öldürülmektedir.

Dayak, taşlama, kadınların yaşamı ve ölümü hakkında kocanın karar vermesi, 21. yüzyılda, İran, Suudi Arabistan gibi bir dizi devlette "kadın hakları"dır.

Kuzey Kürdistan - Türkiye gibi İslam ülkelerinde önceden olduğu gibi, kadının alınıp satılması, bekâret ideolojisi ve "namus için öldürmeler" günlük olaylardır.

Tayland'da ve Asya'nın diğer ülkelerinde, bu arada Latin Amerika ve Doğu Avrupa ülkelerinde kızlar seks turistlerine vücutlarını satmaya zorlanmaktadır. Dünya ölçeğinde milyonlarca kadının ve kızın yaşamı ve ailesini yaşatması için tek şansı fuhuştur.

Tüm dünyada her yıl milyonlarca kadın tecavüze uğramaktadır. Savaşta karşı tarafın erkekleri tarafın-

dan intikam için, barışta ise yakın çevreden 'normal' insanlar tarafından bu tecavüzler yapılmaktadır.

Almanya'da, sadece eski eyaletlerde, yılda 7000 tecavüz olayı ve 3000-4000 arası taciz olayı hakkında şikâyet dilekçesi verilmektedir; ki daha büyük bir bölümünün hiç yansıtılmadığı, karanlıkta kaldığı da bir gerçektir. Çocuklara yönelik seksist şiddetin karanlıkta kalan boyutu daha da fazladır. Yapılan tahminlere göre her yıl 250 bin kız çocuğu tecavüz ve tacize maruz kalmaktadır. Kural olarak da en yakın akraba çevresi tarafından!

Dünya ölçeğinde her üç kadından biri şiddete maruz kalmaktadır. Almanya'da da dayakçı babalar ve eşler "normal" olmaktadır. Almanya'daki göçmenlerin karşılaştığı şiddet daha da özeldir. Almanya'da uzun süreden beri yaşamayan kadınların, kendilerine şiddet uygulayan eşlerinden ayrılmaları halinde, sınır dışı edilmeleri gündeme getirilmektedir. Onlar yabancılar yasasıyla dayakçı eşlere bağlanıyorlar ya da eşlerinden ayrılmayı gündeme getirirlerse, o zaman sınırdışı edilerek cezalandırılıyorlar. Küçük yaştaki göçmenleri döven babalar çoğu kez 'kültür farklılığı' gerekçesiyle hakimler tarafından ceza indirimiyle ödüllendiriliyor, evden kaçan kızlar ise çoğu kez mahkemeler tarafından geri gönderiliyor. Okulda, işyerinde, caddede sürekli olarak ırkçılıkla birleştirilmiş seksist tahriklere maruz kalıyorlar. Erkek şovenizmi, hakim sınıflar tarafından, kendisi emekçi olan erkeğin kadına karşı sömürücü ve köle sahibi olarak baskı sisteminin içine çekilmesi işlevini görmektedir. "Böl ve yönet" ilkesi burada da en iyi bir biçimde işlemektedir. Kadınları ezen, köleleştiren, onlara şiddeti getiren, kışkırtan ve destekleyen pederşahi-emperyalist sistemin kendisidir. İster bağımlı yeni sömürge ülkelerde, isterse emperyalist metropollerde olsun... bunu yapan sistemin kendisidir.

Bu nedenle de sadece bu her gün şiddeti doğuran emperyalist-pederşahi sisteme karşı bir mücadele başarılı olabilir. Erkek egemenliğinin, baskının ve sömürünün olmadığı bir dünya için mücadele edelim. Sosyalizm bugünkü barbarlığa karşı tek alternatiftir. Bu mücadeleyi, bugünkü gerçekliğe hayır diyen bütün ezilen kadın ve erkeklerle birlikte yürütmek zorundayız. Bunu yaparken de, özel olarak devrimci ve sol çevrelerdeki erkek şovenisti görüş ve uygulamalara karşı da bir mücadele yürütmeliyiz.

**Kadının kurtuluşu devrimi gerektirir!
Gerisi ham hayaldir!**

TROTZ ALLEDER & BOLŞEVİK PARTİZAN (KADIN GRUPLARI)